

Inhoud

De Programmawet van 27 december 2005

I. Strafsancties op verzuim van aangifte of betaling van RSZ-bijdragen fors verhoogd.....	1
II. Ook voor woon-werkverkeer met een bedrijfsbusje is de solidariteitsbijdrage verschuldigd	2
III. Zware sanctie voor de werkgever die fraude pleegt bij de tewerkstelling van een pensioengerechtigde.....	2

De Programmawet van 27 december 2005

(B.S. 30 december 2005)

De traditionele eindejaarsprogrammawet (volgens onze telling de 20ste met dat opschrift sinds 1981 en de tweede van 2005) is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 december 2005. Voor het eerste nummer van ons vernieuwde e-zine pikten we er een aantal bepalingen uit die voor u van belang kunnen zijn.

I. Strafsancties op verzuim van aangifte of betaling van RSZ-bijdragen fors verhoogd

A. Vervijfvoudiging van de strafrechtelijke boetes

Om de strijd tegen de sociale fraude te versterken, worden de strafsancties op overtreding van de RSZ-Wet fors verhoogd.

Een voorbeeld. Een werkgever die één of meer personen niet onderwerpt aan de toepassing van de RSZ-Wet, bv. omdat hij hen ten onrechte als zelfstandigen behandelt, kan veroordeeld worden tot:

1. een gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden (zoals voorheen), en/of
2. een geldboete van:

Vroeger		Nu	
Minimum	Maximum	Minimum	Maximum
26 euro (x 5,5 opdecimen) = 143 euro	500 euro (x 5,5 opdecimen) = 2.750 euro	130 euro (x 5,5 opdecimen) = 715 euro	2.500 euro (x 5,5 opdecimen) = 13.750 euro

De geldboete wordt zoveel maal toegepast als er werknemers zijn ten overstaan van wie een inbreuk is gepleegd, zonder dat het totaal bedrag van de geldboete hoger mag zijn dan 500.000 euro x 5,5 opdecimen = 2.750.000 euro (voorheen 550.000 euro).

3. ambtshalve veroordeling tot betaling aan de RSZ van een vergoeding gelijk aan het drievoud van de ontdoken bijdragen (zoals voorheen).

B. Strengere voorwaarden om strafvervolgung af te kopen

Nieuw is nog dat de strafvordering slechts door een minnelijke schikking in strafzaken of bij wege van administratieve geldboete teniet kan worden gedaan op voorwaarde dat de schikking of de geldboete voorziet in de betaling van de bijdragen, de *bijdrageopslag* (10 %) en de *verwijlinterest*. In geval van bedrieglijke niet-onderwerping van een of meerdere personen aan de toepassing van de R.S.Z.-Wet, wordt bovendien een schadevergoeding geëist gelijk aan het drievoud van de ontrokken bijdragen.

Het bedrag van de te betalen bijdragen mag in geen geval lager zijn dan 2.500 euro (voorheen 1.275 euro) per tewerkgestelde persoon, en dit per maand of fractie ervan. De bijdragen worden dus minimaal berekend op een loon dat hoger is dan het minimumloon, nl. op een bedrag van om en bij 5.000 euro per maand.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 05-06, het standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)

II. Ook voor woon-werkverkeer met een bedrijfsbusje is de solidariteitsbijdrage verschuldigd

De werkgever die een voertuig dat ook voor andere dan loutere beroepsdoeleinden wordt gebruikt, rechtstreeks of onrechtstreeks ter beschikking stelt van zijn werknemer, is gehouden tot het betalen van een solidariteitsbijdrage.

De nieuwe Programmawet geeft aan hoe die sinds 1 januari 2005 gewijzigde bepaling moet geïnterpreteerd worden. Volgens de tekst van de Programmawet dient onder "**voertuig ter beschikking gesteld aan de werknemer voor andere dan loutere beroepsdoeleinden**" te worden verstaan: *onder andere het voertuig dat de werkgever ter beschikking stelt aan de werknemer om de woon-werkverplaatsing individueel af te leggen en/of voor privégebruik alsook het voertuig gebruikt voor het collectief vervoer van werknemers*. Er wordt dus geen onderscheid gemaakt tussen het individuele en het collectieve gebruik van het voertuig dat door de werkgever ter beschikking werd gesteld.

In geval van terbeschikkingstelling van een voertuig voor het collectief vervoer van werknemers is de solidariteitsbijdrage niet verschuldigd indien het gaat om een systeem van vervoer van werknemers

- overeengekomen door de sociale partners (het is niet duidelijk of dat een sectorale cao impliceert, zoals de termen laten uitschijnen),
- waarbij gebruik wordt gemaakt van een voertuig behorend tot de categorie N1 (lichte vrachtauto),
- waarin, naast de chauffeur, minstens twee andere werknemers van de onderneming aanwezig zijn gedurende minstens 80 % van het afgelegde traject van en naar de woonplaats van de chauffeur en
- voor zover de werkgever bovendien bewijst dat er geen ander privégebruik wordt gemaakt van dit voertuig.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 05-06, het standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)

III. Zware sanctie voor de werkgever die fraude pleegt bij de tewerkstelling van een pensioengerechtigde

In het kader van de verdere bestrijding van fraude zowel op het vlak van de te betalen socialezekerheidsbijdragen als op het vlak van de sociale uitkeringen, voert de Programmawet een nieuwe sanctie in ter bestraffing van de werkgever die een pensioengerechtigde tewerkstelt en die betrapt wordt op fraude.

De werkgever van een pensioengerechtigde die zijn *Dimona-verplichtingen* niet is *nagekomen*, is aan de Rijksdienst voor Pensioenen (RVP) een forfaitaire vergoeding verschuldigd gelijk aan 6x het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen ($1.234,20 \times 6 = 7.405,2$ euro). Het gaat om een schadevergoeding voor de ontbrekende door de staat uitbetaalde pensioenen. Wanneer de daartoe bevoegde ambtenaren tevens vaststellen dat de hierbij betrokken pensioengerechtigde herhaaldelijk of op ernstige wijze in overtreding was met de fiscale of socialezekerheidsreglementering, wordt het pensioen tevens geschorst voor een termijn van 6 maanden.

De pensioenwetgeving voorziet al in een sanctie voor de werkgever die een pensioengerechtigde tewerkstelt en die *nalaat* daarvan binnen de voorgeschreven termijn (30 dagen te rekenen vanaf de verzending van de aangetekende brief waarmee de werknemer de werkgever op de hoogte brengt van zijn pensioentoestand) *aangifte te doen aan de RVP*. Die sanctie is gelijk aan een forfaitaire vergoeding van 3x het gemiddeld minimum maandinkomen.

De oude en de nieuwe sanctie kunnen worden gecumuleerd.

Meer informatie over dit onderwerp is te vinden in het Sociaal Compendium 05-06, het standaardwerk van het Belgisch arbeids- en socialezekerheidsrecht (www.sociaalcompendium.be)

Ester Van Oostveldt.